

בש"פ 1109/22 - אוראל לוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1109/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: אוראל לוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 10.2.2022 בעמ"ת 8036-02-22 שניתנה על-ידי כבוד השופט א' חזק

בשם העורר: עו"ד אורי בן נתן

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 10.2.2022 (עמ"ת 8036-02-22, השופט א' חזק). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע מיום 3.2.2022 לדחות בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו (מ"ת 62478-06-21, השופט י' בן דוד).

2. ביום 28.6.2021 הוגש לבית משפט השלום כתב אישום נגד המבקש הנסב על אירוע שהתרחש ביום 23.6.2021 לפנות בוקר, ובו, על-פי הנטען, איים המבקש על המתלוננת, שניהלה עמו באותה עת קשר זוגי. מיד לאחר מכן תקף המבקש את המתלוננת בכך שהפיל אותה על הכביש, הכה אותה בכל חלקי גופה וחנק אותה בידיו עד שנזקקה לאשפוז בבית החולים. כתב האישום ייחס למבקש את העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (שתי עבירות).

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. בבקשה נטען, בין היתר, כי העבירות המיוחסות למבקש מקימות חזקת מסוכנות, בעיקר מהיבט השמירה על ביטחונה של המתלוננת, וכן כי יש למבקש הרשעות קודמות בתיקים שצורפו יחדיו בבית משפט לנוער, לרבות בעבירות אלימות ואיומים, בגין נדון לעונש מאסר על תנאי.

4. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום ביום 30.6.2021 הסכים בא-כוח המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בהחלטתו מתום הדיון הורה בית משפט השלום על הגשת תסקיר מעצר שיבחן את האפשרות לשחרר את המבקש לחלופת מעצר. במסגרת תסקיר המעצר מיום 27.7.2021 שירות המבחן העריך כי מסוכנותו של המבקש גבוהה וכי לא ניתן לאיינה בחלופות המעצר שהוצעו באותו שלב.
5. ביום 12.8.2021 הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. בית משפט השלום קבע כי אין מקום לסטות מהמלצתו השלילית של שירות המבחן, לנוכח עברו הפלילי של המבקש ומסוכנותו הגבוהה. ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה ביום 2.9.2021 (עמ"ת 65471-08-21, השופט י' פרסקי). ביום 13.9.2021 נדחתה גם בקשת רשות ערר שהוגשה לבית משפט זה (בש"פ 6194/21, השופט ע' גרוסקופף).
6. ביום 5.9.2021, עוד בטרם ניתנה החלטתו האמורה של בית משפט זה, המבקש הגיש לבית משפט השלום בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). ביום 29.11.2021 דחה בית משפט השלום את הבקשה, לאחר שקבע כי אין בחלופות שנבחנו על-ידי שירות המבחן (באותה עת, בשלושה תסקירים שונים) כדי לאיין את מסוכנותו של המבקש. ערר שהגיש המבקש על החלטה זו נדחה ביום 14.12.2021 (עמ"ת 14053-12-21, השופט חזק). לצד זאת הורה בית המשפט המחוזי לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים (רביעי במספר) שבו תיבחן האפשרות לשלב את המבקש במוסד טיפולי. בתסקיר המשלים מיום 20.12.2021 לא בא שירות המבחן בהמלצה על שילובו של המבקש במוסד טיפולי זה או אחר, לנוכח מסוכנותו וחוסר התאמתו להשתלבות בטיפול בשלב זה.
7. ביום 9.1.2022 המבקש הגיש בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטת המעצר - היא הבקשה מושא ההליך שבפני - שבה הוצעו על-ידו שתי חלופות מעצר נוספות. בדיון שהתקיים ביום 3.2.2022 בבית משפט השלום טען בא-כוח המבקש כי מוצדק להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בשלב זה, לנוכח הזמן שחלף מאז מעצרו (כשבעה חודשים), ובשים לב לדחיית מועדי דיוני ההוכחות שנקבעו. בית משפט השלום דחה את הבקשה בקבעו כי אין בחלוף הזמן כדי להצדיק שינוי מהחלטת המעצר, בהתחשב במסוכנותו של המבקש הנלמדת גם מהערכת שירות המבחן. בית משפט השלום הוסיף כי מקומן של טענות המבקש ביחס להתמשכות ההליכים להתברר במסגרת בקשה להארכת מעצרו לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, ככל שתוגש.
8. המבקש הגיש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, וזה נדחה. בעיקרו של דבר בית המשפט המחוזי עמד על מסוכנותו של המבקש, שלא פחתה, ועל כך שלא הוצגו נסיבות המצדיקות עיון מחדש בהחלטת המעצר, כנדרש על-פי סעיף 52 לחוק המעצרים. בית המשפט המחוזי ציין גם כי שאלת חלוף הזמן אמורה להיבחן במסגרת הליכי הארכת מעצר.
9. בבקשה שבפני טוען המבקש כי ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים גורמת לפגיעה בלתי מידתית בו ואף לעיוות דינו, בהתחשב במאפייניו כאדם צעיר יחסית, בעל עבר פלילי מצומצם. המבקש טוען כי גם אם יורשע סביר שמשך התקופה שבה הוא נתון במעצר עד כה תעלה על אורך עונש המאסר שייגזר עליו. המבקש מוסיף כי עניינו מעורר שאלה עקרונית המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי", והיא השאלה האם המתווה הדינוי המתאים לדון בשאלת ההשפעה של התמשכות ההליך העיקרי הוא בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, או בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק זה.

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה כמו גם בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות, אני סבורה כי דינה להידחות. אף שהמבקש מנסה לשוות לבקשתו נופך עקרוני, עיון בה מעלה כי היא עוסקת בנסיבות הפרטניות וממילא היא אינה עומדת באמת המידה המצמצמת המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי" בענייני מעצרים (ראו: בש"פ 5429/21 אבו סבית נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (9.8.2021); בש"פ 1059/22 אלטרשן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (13.2.2022)). בנסיבותיו של מקרה זה, שבהן הבקשות לעיון חוזר הוגשו עוד בטרם יבשה הדיו מעל ההחלטות הקודמות שניתנו, לא ניתן לומר כי התקיים התנאי לפיו "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" הקבוע בסעיף 52 לחוק המעצרים. אוסיף בגדר למעלה מן הצורך, כי ההחלטה שעליה משיג המבקש עולה בקנה אחד עם קביעותיו החוזרות ונשנות של שירות המבחן, שבחן פעמים רבות את האפשרות של שחרור המבקש לחלופות מעצר שונות, ונמנע מלהמליץ על כך.

11. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו באדר א' התשפ"ב (16.2.2022).

ש ו פ ט ת